

Jeho Eminence
kardinál Dominik Duka OP
arcibiskup pražský
Hradčanské náměstí 56/16
119 02 Praha 1

V Praze dne 13. května 2014

Vaše Eminence, vážený pane kardinále,

nebývá zvykem, aby generální ředitel Českého rozhlasu přímo odpověděl na stížnost (kterou jste dne 10. února 2014 adresoval členům Rady ČRo a mně na vědomí), aniž by bral v potaz podklady, které vypracoval vedoucí pracovník na nižším stupni řízení. Přečetl jsem si pozorně reakci pana Petra Dudka, vedoucího redakce publicistiky CZP, a musím konstatovat, že tuto odpověď nemohu pokládat za uspokojivou. Je sice pravdou, že příspěvek pana Jana Vávry byl označen jako komentář v pořadu *Názory a argumenty*. Z formálního hlediska je tak možné říci, že komentátor vyjadřující svůj názor se nedopustil žádného pochybení a redakce se za něj postavila. Otázkou ovšem je, jak autor příspěvku zpracoval téma *Vaši návštěvy v olympijské Soči*.

Komentář je vrcholný útvar názorové žurnalistiky a jeho autor je povinen respektovat zásady tak náročného publicistického žánru. Pokud se neopírá o ověřená fakta, pokud neupozadí emoce a myšlenkové stereotypy, jenom stěžít můžeme mluvit o žurnalistické dovednosti komentátora. Pan Jan Vávra nepatří ke špičkovým komentátorům Českého rozhlasu, spíše bych ho zařadil mezi průměrné autory, kterým se z času na čas povede napsat zajímavou glosu či poznámku. Žel bohu musím konstatovat, že pan Vávra není ojedinělou výjimkou v české mediální krajině a tím pádem ani v Českém rozhlase.

Za mnohem závažnější ale pokládám selhání konkrétních editorů, kteří zmíněné vydání pořadu *Názory a argumenty* redakčně koncipovali, čímž je míněna také práce s konkrétním textem a konkrétním autorem. Editoriální politika v Českém rozhlase prochází v současnosti strukturálními změnami a nemohu s čistým svědomím konstatovat, že je bez chyby. Editor je svým způsobem zástupcem šéfredaktora příslušné stanice a jeho povinností je naplňovat záměry Českého rozhlasu a staniční redakční politiku. Musí vědět, čím se liší komentář od lacině emotivní poznámky či glosy. Pokud se pořad jmenuje *Názory a argumenty*, lze dovést, že každý komentář v tomto pořadu stojí na jednom základním pilíři: vyslovené názory musí být podepřeny pevnými argumenty a pevné argumenty nemohou nestát na nevyvržitelných faktech. To se v daném případě nestalo.

Shrnu-li předchozí, pochybení nevidím v tom, že autor Jan Vávra napsal příspěvek, jaký napsal. Pochybení vidím v tom, že se jeho příspěvek dostal do předmětného vydání pořadu *Názory a argumenty*, aniž by se s textem a autorem pracovalo.

Dovolte mi, vážený pane kardinále, abych se Vám za toto pochybení omluvil a ujistil Vás, že editoriální politika Českého rozhlasu bude nadále podrobována ze strany vedení Českého rozhlasu důrazné reflexi.

S úctou

Mgr. art. Peter Duhan
generální ředitel Českého rozhlasu